Aby życie Jezusa objawiło się w nas...

Słowa te wybrzmiewają w liturgii wielokrotnie. Święt Paweł powie, że życie Jezusa ma się objawić w naszym grzesznym ciele, tak jakby chciał nam powiedzieć, że nic nie stoi na przeszkodzie, by do głębi swego jestestwa pozwolić Jezusowi przebóstwić nasze człowieczeństwo. Być świętym na wzór Odkupiciela.

Być może dziś, w świecie takim jaki jest, pośród ludzi takich jakimi są, powstanie pytanie – ale po co, dlaczego mam być święty. Do współczesnych nie dociera już sama odpowiedź – bo Bóg tak chce! Współcześni, a pośród nich i my, poszukujemy innej odpowiedzi, takiej, która byłaby „bardziej nasza", bo to człowiek chce nad wszystkim panować, uznaje się za najważniejszego.

Wydaje mi się, że istnieje odpowiedź na postawione pytanie, która może dotknąć istoty tego pragnienia, Po co mam być świętym? Dlaczego?

Bo chcę być szczęśliwy!

Czyż nie?!

Przecież większość naszych najlepszych życzeń, które kierujemy ku innym zaczyna się od tego – życzę ci szczęścia! A i my sami wśród najgłębszych pragnień nosimy w sobie właśnie pragnienie szczęścia.

Co to ma wspólnego ze świętością? Bardzo wiele, wszystko. Już na poziomie słownym, kiedy w Piśmie Świętym (obojętnie czy w języku greckim *makarioi* czy w uświęconej łacinie *beatus, beati*) autorzy używają słów równoważnych – *błogosławiony*, *święty*, które tłumaczy się na język polski także jako *szczęśliwy*!

Bo szczęście to nie stan beztroski. Szczęście to stan, poczucie, że spełniło się, zrobiło się wszystko tak jak trzeba. Że nie trzeba się lękać niczego, ani tego co za nami, ani tego co przed nami. A czyż tego nie osiąga się właśnie poprzez to co nazywamy świętością?

Nasi święci patronowie – choćby ci z litanii – nie byli świętymi li tylko dlatego, że długo i żarliwie się modlili, że pościli więcej od innych, spędzali więcej czasu w świątyni. Ale dlatego, że w każdym położeniu, w pomyślności i trudzie, byli wewnętrznie wolni, to znaczy szczęśliwi. Byli ludźmi, w których objawiało się życie Jezusa.

Papież Franciszek w adhortacji użył słów: „lubię dostrzegać świętość w cierpliwym ludzie Bożym: w rodzicach, którzy z wielką miłością pomagają dorastać swoim dzieciom, w mężczyznach i kobietach pracujących, by zarobić na chleb, w osobach chorych, w starszych zakonnicach, które nadal się uśmiechają. W tej wytrwałości, aby iść naprzód, dzień po dniu, widzę świętość Kościoła walczącego. Jest to często *świętość z sąsiedztwa*, świętość osób, które żyją blisko nas i są odblaskiem obecności Boga" – o potem dodaje – „dajmy się pobudzić znakami świętości, jakie ukazuje nam Pan poprzez najpokorniejszych członków tego ludu, który „uczestniczy także w prorockiej funkcji Chrystusa, szerząc o Nim żywe świadectwo przede wszystkim życiem wiary i miłości"!

Słowa te są wezwaniem dla nas, bo świętość jest dla nas, dla każdego bez wyjątku. Życzę, byście byli szczęśliwi…

Ciąg dalszy tych refleksji nastąpi

Pielgrzymka Żywego Różańca do Lisewa - 4 sierpnia

9.30 – Spotkanie formacyjne z katechezą (kościół)
10.15 – Procesja do ołtarza polowego
10.30 – Uroczysta koncelebra (z procesją ofiarną na potrzeby WSD w Toruniu)
12.00 – Przerwa na posiłek
13.00 – Droga Krzyżowa

Pozdrawiam Was wszystkich bardzo serdecznie i do zobaczenia.

Wasz Moderator
ks. Adam Ceynowa

Papieska intencje modlitwy:
na lipiec intencja ewangelizacyjna:
Aby kapłani, którzy w trudzie i samotności żyją pracą duszpasterską, czuli się wspomagani i pokrzepiani przez przyjaźń z Panem i braćmi.

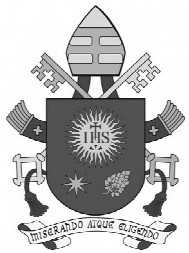

na sierpień intencja ogólna:
Aby globalne decyzje ekonomiczne i polityczne chroniły rodziny jako skarb ludzkości.

Miesięcznik *Wspólnot Żywego Różańca Diecezji Toruńskiej*
Moderator diecezjalny: **ks. kan. Adam Ceynowa**,
86-200 Chełmno, ul. Franciszkańska 8, tel. 56-686-00-32;
Wydawca: ks. Wacław Dokurno, 56-678-83-66. **www.przeczno.pl**

ISSN-1506-9915

Zwiastun Różańcowy

Nr 243
Lipiec-Sierpień 2018

Obraz Matki Bożej w Gietrzwałdzie